

Regjeringen holder fast ved sin Udtalelse; gjør den det, saa vil jeg i det Dieblif, vi gaae over til Afstemning, for min Person tage mit Forslag tilbage. Jeg er da kun Herre over det for min Person, og Enhver handler jo saa aldeles efter sin bedste Overbeviisning, det vil sige, den Formodning, som jeg har troet at have om at samle en heel Deel af Medlemmernes Stemmer og Overbeviisning for dette Forslag, hviler saa ikke mere paa det Grundlag, hvorpaa den tidligere hvilede, og jeg kan altsaa ikke mere have nogen saadan Formodning. Det bliver altsaa Hovedspørgsmaalet, om jeg har forstaaet Regjeringen rigtigt med Hensyn til den Udtalelse, den har gjort om det første Forslag, og dernæst, om vi kunne haabe, at Regjeringen vil modificere sit andet Forslag, og, idet jeg nævner dette, henstiller jeg det endnu engang til Regjeringens Overveelse, om det, efterat vi have holdt os strengt paa den kongelige Kundgjørelses Gebeet, efterat vi i saa mangfoldige Henseender have høiet os og høiet os efter denne Kundgjørelse, da skal være Regjeringen, som nødvendigviis vil paatvinge os en Forandring i denne Kundgjørelse i et saa vigtigt og nærgaaende Punct. (Hør! Hør!)

J. M. Hansen: Efter den Udtalelse, vi nu hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holstebro Amt's 2den Valgfreds (Tscherning), kunde det synes at være oversflødig for mig at yttre mig i nærværende Dieblif; men ifølge de Udtalelser, der fremkom i Gaarsmødet fra forskellige andre Talere, deels om det Forslags Historie, som i Særdeleshed befastiger os i disse to Møder, og deels om dets eget Indhold, kan jeg ikke undlade at yttre nogle Ord angaaende disse forskellige Udtalelser. Min Stilling til dette Forslag har ligesaa den første Gang, det kom frem, indtil nu været noget forskjellig fra den Stilling, hvori den ærede Forslagsstiller har staaet til det, og de Herrer, som vare i Udvalget dengang, dette Forslag første Gang kom frem, ville erindre, hvad der ogsaa blev nævnt i Gaarsmødet af et Par Talere, at Forslaget dengang kun fik ganske faa Stemmer for sig, og, da der mellem disse faa Stemmer ikke fandtes min, saa viser det allerede, at min Stilling har været noget an-

derledes. Den har været saaledes, at jeg erklæred, at, naar det viste sig, at man ikke ad nogen af de Veie, som Udvalgets Fleertal havde foreslaadt, kunde komme videre med Regjeringen, og det derimod klarligt viste sig, at man kunde gjøre dette første Trin paa den Veie, som maa gaaes, for at faae Forandringerne i Grundloven vedtagne i Overensstemmelse med Regjeringen, ved at tage det andet Forslag, saa havde jeg for mit Vedkommende ingensomhelst Betænkelse ved at gaae ind derpaa. Men ogsaa alene under den Forudsætning har jeg været betænkt paa at tiltræde det, og den samme Stilling indtog ogsaa flere Andre af Thingets Medlemmer under denne Sags tidligere Behandling, da Forslaget laa for. Jeg troer, at selv den ærede Forslagsstiller dengang var enig med endel Andre om, at man ikke skulde holde paa det, naar det viste sig, at Regjeringen ikke vilde yttre sig for det. Flere af de ærede Talere have fundet det besynderligt, at dette Forslag her er kommet frem igjen, og Udtrykket „besynderligt“ troer jeg er det mildeste, der af disse ærede Talere er brugt om dets Fremkomst nu; der er brugt langt stærkere Udtryk, som f. Ex., at det er dumpet ganske pludseligt ned fra Himlen, men det var vist ikke den ærede Rigsdagsmands Mening, som udtalte det; thi jeg troer, at han især ikke vilde have behandlet det saaledes, som han gjorde, hvis det var kommet fra Himlen. Det er imidlertid hverken dumpet ned fra Himlen eller kommet op til os fra andre Steder; men det er, som sagt, gaaet sin rolige Gang ved Siden af forskellige andre Forslag igennem den hele Behandling og har været det ærede Thing meget vel bekendt. Forslagsstilleren har desuden gjort Sit til, at det ikke skulde overraske Nogensomhelst, at det ogsaa kom frem ved denne Behandling, idet han, hvilket var aldeles oversflødig og Noget, som ikke i mindste Maade behøvedes for at opfylde alle Former, har sammentaldt Udvalget for at underrette det om, at han vilde stille det som sit til Sagens 3die Behandling. Der kan altsaa ikke i den Henseende klages det Allermindste over, at Forslaget er kommet saa pludseligt. Det blev medtaget meget haardt, blandt Andre